

[Formanden.]

at en Hovedaarsag til Krisen er den stadig tilstedeværende store Ulighed mellem Vilkaarene for Eksporterhvervene og Virksomheder, der arbejder for Hjemmemarkedet, hvilket finder klart Udtryk ved Forskellen mellem Eksportpristallet, som for Landbruget er ca. 81, og Detailpristallet paa 165,

at dette afgørende Misforhold foraarsager, at danske Erhvervsudøvere i Tusindvis maa udføre et dygtigt og slidsomt Arbejde uden Løn, medens andre Tusinder intet Arbejde kan faa, opfordrer Tinget Regeringen til snarest at søge fremmet Foranstaltninger til Genskabelse af Rentabilitet og til effektiv Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, som

1. for Landbrugets Produkter til Hjemmeforbrug sikrer en Pris, som mindst dækker Produktionsprisen, og som skaber mere ligelig fordelte Indtjeningsmuligheder end hidtil for de forskellige Typer af Landbrug og for de forskellige Omraader i Landet,
2. sikrer en saadan Forøgelse af Omsætningsmidlerne og disses Cirkulation i Erhvervslivet, som er fornøden for væsentlig at formindske Forskellen mellem Engros- og Detailpristallet og derigennem bidrage til Genskabelse af Forholdene i Normalaaret 1929,
3. slapper Baandene, som for Tiden saa stærkt indsnævrer Bevægelsesfriheden inden for Erhvervslivet, og hertil knytter en Valutapolitik, der fremmer rimelige Eksistensvilkaar for alle Grene af Erhvervslivet under ligeligt Hensyn til saavel *indre* som *ydre* økonomiske Forhold,
4. nedsætter Landbrugets og de nær til dette knyttede Erhvervs Rente-, Afdrags- og Skattebyrde ved en almindelig og omfattende *Gældssaneringsordning*, som for de enkelte Ejendomme sætter Summen af samtlige Byrder i Niveau med den saa stærkt afsvækkede Bæreevne og for den nærmere Fremtid gør disse vekslende med denne,
5. tilvejebringer Ligevægt mellem Indtægter og Udgifter i den offentlige Husholdning paa et til den mindskede Skatteevne svarende nedsat Niveau —

og gaar hermed over til Dagsordenen.“

— over til næste Sag paa Dagsordenen, maa jeg altsaa forstaa.

Denne Paastand paa Overgang til

Dagsordenen indgaar nu under de Forhandlinger, som for Øjeblikket føres.

Christmas Møller: Det havde vel i og for sig været naturligt og rimeligt, om den højtærede Regering inden denne Forhandlings Begyndelse havde givet det høje Ting Meddelelse om, hvorledes den tænkte sig, at Arbejdet i den kommende Tid skulde forme sig. Man kan jo ikke være i Tvivl om, at der har været forskellige Ønsker det ene og det andet Sted. Nogle vilde gerne have Ferie, andre vilde gerne have Rigsdagen fuldstændig sendt hjem, atter andre, som mit Parti og jeg, har været af den Anskuelse, at det, saa alvorlig Situationen er i Landet, ikke var rimeligt at sende Rigsdagen hjem, men at man omgaaende og hurtigst muligt burde arbejde med det Stof, som maatte foreligge, og som hurtigt kunde fremskaffes.

Jeg siger: det havde været naturligt og rimeligt, om Regeringen havde givet Besked herom, saaledes at man i den Forstand vidste, hvad man havde at rette sig efter. Vi ved jo endnu ikke, om Regeringen paa vigtige Punkter vil lade Arbejdet fortsætte, f. Eks. med Hensyn til den saakaldte Banksag, Nationalbanken og Landmandsbanken, hvor jeg for mit Vedkommende mener, at det vilde være rimeligt at give den fornødne Tid, stræbende hen imod en Løsning. Det er ogsaa nødvendigt for os straks her til Indledning at sige, at det, saaledes som Forholdene ligger, og efter at alle disse Spørgsmaal har været til Behandling saa lang Tid, vil være nødvendigt at tage Spørgsmaalet om Landbrugskriseforanstaltninger op paa en ganske anderledes effektiv og indgaaende Maade, end det hidtil er sket. Regeringen har ikke ønsket dette; man har kun visse Formodninger om, hvorledes Arbejdet vil komme til at forme sig, om, hvornaar Ferie kan gives, og om, at visse Udvalg kan komme til at arbejde paa den ene eller den anden Maade, hvad jeg haaber.

Det vil da være naturligt for os, det konservative Oppositionsparti, at give vort Bidrag til at karakterisere den politiske Situation i Landet.

Jeg skal ikke her i Dag i særlig Grad komme ind paa de økonomiske Betragtninger, som det kunde være rimeligt at anstille ved tredje Behandling af Tillægsbevillingslovsforslaget. Man kan vel, saaledes som mit Partis finansielle Ordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, sagde det ved tredje Behandling af Finanslovsforslaget, en Tale, til hvilken jeg i det store og hele kan henvisse med Hensyn til den finansielle Stilling, sige, at paa mange Maader tegner de stats-